

Sfânta stea a iubirii

Petru Plătici

Un fluturaș se ridică-n cerul înstelat
Căutând asiduu, sfânta stea a iubirii,
Este dorul meu chinuit și însetat,
După amor fierbinte și gustul fericirii.

El zboară din greu prin ploaie și vânt,
Spre zâna cea visată, ce frumos lucește,
Nu-i pasă că-i departe de pământ,
Îi place de ea, în taină o dorește.

Oare acum, am dat de ea?
De acea căldură sufletească,
De dragoste, de steaua mea,
Ce gingaș o să mă încălzească?

Dar am greșit, îmi pare rău,
Și cad în beznă distrus foarte,
Mi-ai ars aripile, mă prăbușesc în hău
Găsind nu dragoste, ci moarte.